

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

[ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ-ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ-ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ]

ΓΕΦΥΡΟΠΟΪΑ.

Ἡ γεφυροποιΐα συνδέεται τοιοιουτρόπως μετὰ τοῦ πολιτισμοῦ, ὥστε παρατηροῦμεν ὅτι ὅσον ὁ πολιτισμὸς ἀναπτύσσεται τόσον αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς καὶ τελειοποιεῖται ἡ κατασκευὴ τῶν γεφυρῶν, καὶ τανάπαλιν ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ποιότης τῶν γεφυρῶν εἶναι γνώρισμα τῆς ἐθνικῆς ἐν τῷ πολιτισμῷ περιόδου. Λαοὶ ὀργῶντες πρὸς τὴν ἀκμὴν ἀφίνουσι σταθερὰ ἔχνη ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν ὑδατίνων τῆς γῆς αὐτῶν χωρισμάτων. Καὶ λαοὶ τῶν ὁποίων τὴν θύραν κτυπᾷ ἡ παρακμὴ ἐγκαταλείπουσι τὰ ἔργα τῶν προηγουμένων χρόνων εἰς πτώσιν καὶ εἰς ἐρήμωσιν. Μεταξὺ ὄλων τῶν δημοσίων ἔργων αἱ γεφύραι πρὸ πάντων καὶ αἱ ὁδοὶ ἀποτελοῦσι τὸ θερμόμετρον, τρόπον τινά, τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως, τῆς ὁποίας φωτογραφουσι τὴν εἰκόνα.

Ὅλιγα γνωρίζομεν ἐκ τῆς ἱστορίας περὶ τῆς ἀρχαίας γεφυροποιΐας. Καὶ ἀναφέρονται μὲν γεφύραι τοῦ Δαρείου, τοῦ Ξέρξου κλπ. ὡς ἐκείνη π. χ. δι' ἧς ὁ τελευταῖος ἤνωσεν τὸν Ἑλλησπόντον, ἀλλ' αἱ γεφύραι τῆς ἀρχαιότητος, ἐν τῇ ἀγνοίᾳ τῆς τότε τέχνης νὰ κατασκευάζῃ μεγάλων διαστάσεων οἰκοδομικὰ τόξα, ἐξ ἅπαντος περιωρίζοντο εἰς μικρὰς περιοχάς. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀτελείας ταύτης τῆς ἀρχαίας οἰκοδομικῆς βιομηχανίας ἐτίθεντο πολλοὶ εἰς τὰς γεφύρας πόδες, ηὔξανετο οὕτως ἡ ἀντίστασις κατὰ τοῦ ρεύματος τῶν ποταμῶν καὶ προητοιμάζετο ἡ ταχεία τῶν γεφυρῶν πτώσις. Τὸ πιθανώτερον τῆς περιόδου ταύτης σύστημα συνίστατο εἰς τὴν παντελῆ ἀπουσίαν τῶν θολωτῶν γεφυρῶν καὶ εἰς τὴν διὰ ξύλων κατασκευὴν των. Αἱ λίθιναι γεφύραι ἀνή-

κουςιν εἰς μεταγενεστέραν περίοδον, τὴν Ρωμαϊκὴν. Οἱ Ρωμαῖοι ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι κατασκευασταὶ στερεῶν καὶ μεγαλοπρεπῶν γεφυρῶν, τινὲς τῶν ὁποίων ἐσώζοντο ὑπὲρ τὰ χίλια μετὰ Χριστὸν ἔτη. Ἐρείπια αὐτῶν ἀκόμη καὶ σήμερον προκαλοῦσι τὸν θαυμασμόν.

Ἐν γένει αἱ γέφυραι διαιροῦνται, ὡς ἐκ τοῦ κυρίου διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν ὑλικοῦ, εἰς τρεῖς κατηγορίας, εἰς λιθίνους, ξυλίνους καὶ σιδηρᾶς. Καὶ αἱ μὲν λίθινοι ἀνήκουσιν εἰς σημαντικωτάτην καὶ μᾶλλον διαδεδομένην χρῆσιν. Ἡ ἀπογραφὴ αὐτῶν θὰ ἔδιδε τὸ συμπέρασμα μιᾶς τῶν μεγαλειτέρων κοινωνικῶν ἐπόψεων, τὰς ὁποίας ἐπιγινώσκει ἡ ἱστορία τῶν δημοσίων ἔργων. Αἱ δὲ ξυλῖναι γέφυραι παριστῶσι τοιοῦτους οἰκονομίας λόγους, ὥστε ἀκόμη καὶ σήμερον ἡ κατασκευὴ αὐτῶν καθίσταται εἰς πολλὰς περιστάσεις προτιμωτέρα. Ἡ τελειοποίησις τῶν νεωτέρων ξυλίνων γεφυρῶν συνίσταται εἰς τὸν συνδυασμὸν λιθίνων ποδῶν πρὸς ξυλίνους ἐπιγεφυρώσεις, ἀνωθεν τῆς ὑψηλοτέρας τῶν ρεόντων ὑδάτων ἀναβάσεως. Αἱ δὲ σιδηραὶ γέφυραι ἀποτελοῦσιν ἰδιαίτερον προδιβασμὸν τῆς ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις γεφυροποιίας καὶ κυριωτάτην σελίδα τοῦ μᾶλλον προωδευμένου πολιτισμοῦ. Συνίστανται εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ξύλου διὰ τοῦ σιδήρου κατὰ τὰς ἐπιγεφυρώσεις, ἔχουσι τὰ τόξα τῶν σιδηρᾶ καὶ κατὰ διαφόρους ὅρους τὰ ὑποστηρίγματα τῶν ἐπίσης. Ἡ πρώτη σιδηρᾶ γέφυρα κατασκευάσθη ἐν Ἀγγλίᾳ τῷ 1793 ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Βερμούθ.

ὑπὸ εἰδικωτέραν τῆς γεφυροποιίας ἐποψιν, ὑπάρχουσι διάφορα εἶδη γεφυρῶν μετὰ τὰς συνήθεις. Αἱ κρεμασταὶ γέφυραι ἀποτελοῦσι τὸ ἀρχαιότερον εἶδος. Μόλις προήχθησαν οἱ ἄγριοι εἰς βαθμὸν τινα ἡμερότητος καὶ ἐπομένως πολιτισμοῦ, εὔρον φυσικωτάτην τὴν ἰδέαν τῆς ἐνώσεως ἀποτόμων ὄχθων ὀρμητικοῦ χειμάρου διὰ σχοινίων, τὰ ὅποια ἡ πρώτη φυσικὴ τῶν ἀνάπτυξιν προχείρως τοῖς ἐχορήγει. Ὅποια διαφορὰ μετὰ τῶν ἀρχαϊκῶν αὐτῶν κρεμαστῶν γεφυ-

ρῶν καὶ τῶν νεωτέρων τῆς καθ' ἡμᾶς τέχνης μεγαλοφυγμάτων! Μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν ὁ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν προπορεύεται εἰς τὴν κρεμαστὴν γεφυροποιίαν. Κατόπιν δὲ αὐτοῦ ἔρχεται ὁ Ἀγγλικὸς καὶ ὁ Γαλλικὸς. Ὅ,τι διακρίνει ἰδιαιτέρως τὴν κρεμαστὴν γεφυροποιίαν εἶναι ἡ ἐλαφρότης αὐτῆς καὶ ἡ εὐθηνία εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ διατήρησίν της. Εἰς τὰ δύο ἄκρα αὐτῶν ὑψοῦνται ἑκατέρωθεν ἀνά δύο στερεοὶ εἰς τὴν ὄχθην τῶν ποταμῶν ὀβελίσκοι, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ὁποίων κρέμανται ἀλλεπάλληλα σιδηρᾶ ἐλάσματα ἢ ἀλύσεις, τῶν ὁποίων τὰ ἄκρα τελειόνοσιν εἰς εὐθείαν δι' ὅλα γραμμὴν καὶ προσδέονται στερεῶς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς γεφύρας κατὰ μῆκος ἑκατέρωθεν. Ἡ κρεμαστὴ λοιπὸν γέφυρα τῷ ὄντι κρεμάται ἀπὸ τῶν εἰρημένων τεσσάρων ὀβελίσκων καὶ ἡ ἐλαστικότης αὐτῆς, μεθ' ὅλας τὰς ἐπιστρώσεις, γίνεται αἰσθητὴ κατὰ τὸ μέσον ἰδίως τῆς προεκτάσεως αὐτῆς. Ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ, πόσης χρησιμότητος εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν γεφυρῶν εἶναι ὁ σίδηρος διὰ τῶν παντοίων αὐτοῦ προσαρμογῶν.

Αἱ σωληνοειδεῖς γέφυραι ἀποτελοῦσιν ἰδιαιτέρως περισπούδαστον εἶδος. Κολοσαῖοι σιδηροὶ σωληνες τίθενται οἱ μὲν ἐντὸς τῶν δὲ, ἀπὸ τεχνικῶν μετὰ αὐτῶν συνδυασμῶν, καὶ στηριζόμενα τὰ ἄκρα αὐτῶν ἐπὶ ἰσχυροτάτων κατὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν θεμελίων σχηματίζουσιν ἐντὸς τοῦ ἄξονος τοῦ κεντρικοῦ σωληνος κενόν, διὰ τοῦ ὁποίου διαβιβάζονται διὰ καταπληκτικῆς ἐντυπώσεως οἱ σιδηροὶ ὁδοί. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνήκει ἡ μεγαλοπρεπὴς γέφυρα, ἣτις ἐνόησε τὴν Ἀγγλίαν μετὰ τῆς Ἰρλανδίας ὡς σιδηρᾶ τρόπον τινὰ σήραγγῃ.

Αἱ ἐπὶ πλοίων γέφυραι ἔχουσι ἐν τῇ ἱστορίᾳ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ὑπὸ τῶν Περσῶν γεφυρώσεως τοῦ Ἑλλησπόντου. Ἀπὸ διαστήματος εἰς διάστημα θέτουσι κατὰ τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ ἀνάλογον ἀριθμὸν πλοίων ἐπ' ἀγκύραις καὶ ἄλλαις ἀσφαλείαις στερεότητος καὶ ἀκινήσιας. Ἀκολού-

ὡς ἐνοῦσι τὰ πλοῖα διὰ ξυλίνων ἢ σιδηρῶν ἐπιγεφυρώσεων, καὶ ἰδοῦ ἢ γέφυρα καθίσταται μεταξὺ τῶν δύο ὀχθῶν πλήρης. Ἀνάλογον τι ἔχει ἢ διὰ πασσάλων γεφύρωσις τῶν ποταμῶν, ὡς ἢ ἐπὶ τοῦ Ρήνου ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Καίσαρος.

Αἱ περιστροφικαὶ γέφυραι λειτουργοῦσι διὰ μηχανῆς, ἥτις ἐκ τῆς ἐτέρας τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ ὠθεῖ πρὸς τὴν ἐτέραν τὸν προτεινόμενον βραχίονα τῆς γεφύρας, μέχρις οὗ οὗτος ἐνωθῆ μετὰ τοῦ ἐκεῖ στερεώματος. Ὅταν πρόκειται πλοῖον, ἢ ἀναβῆ ἢ καταβῆ τὸν ποταμὸν, ἢ μηχανὴ ἐνεργεῖ ἀντιστρόφως, ἐλκύνουσα δὲ τὸν βραχίονα τῆς γεφύρας πρὸς ἑαυτὴν ἀφίνει τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὸ πλοῖον ῥάνοιγμα καὶ διευκολύνει τὴν ποταμοπλοΐαν. Τοῦ εἶδους τούτου γέφυρα εἶναι παρ' ἡμῖν ἢ ἐνοῦσα τὴν Εὐβοίαν μετὰ τῆς Στερεᾶς. Πολλοὶ εἰς κατασκευὴν τοιούτων γεφυρῶν συνδυασμοὶ ὑπάρχουσιν. Κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Κερατίου κόλπου π. χ. γέφυραν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ ἐνωσις τῶν δύο μεμακρυσμένων ὀχθῶν ἐκτελεῖται διὰ εἶδους πλωτῶν κατασκευῶν, εἰς τὸ μήκος τῶν ὁποίων, ὁσάκις πρόκειται νὰ διαβῶσι πλοῖα, ἐνεργεῖται ἄνοιγμα διὰ μηχανημάτων, τὰ ὅποια ἐλκουσι πρὸς τὰ ἔξω τὰ εἰς τὸ κέντρον τοῦ κόλπου ἐνούμενα ἄκρα τῆς γεφύρας.

Ἀφίνοντες τὰ τῆς τεχνικῆς κατασκευῆς τῶν γεφυρῶν εἰς τὸν κύκλον τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐρευνῶν, δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν τὴν προκειμένην μελέτην διὰ τῆς ἀπογραφῆς τῶν μᾶλλον ἐκτεταμένων γεφυρῶν, τὰς ὁποίας, τό γε νῦν ἔχον, γνωρίζει ἢ ἀνθρωπότης, λαμβάνοντες τὰς πληροφορίας ἐκ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ δημοσιευομένου «Δελτίου τῶν Δημοσίων Ἔργων». Κατ' αὐτὰς τὰ μήκη τῶν σπουδαιότερων γεφυρῶν εἶναι εἰς μέτρα κλιμακῆδόν ὡς ἔξῃς: Γέφυρα Πάρκερσβουργ 2,147 μέτρα, Ἁγίου Λουδοβίκου ἐπὶ τοῦ Μισουρῆ 1,993, ἐπὶ τοῦ Ὀχιο παρὰ τῆ Λουισίλλ 1,625, ἐπὶ τοῦ Ἐαττ-ρίβερ 1,500, ἐπὶ τοῦ Δελαβάρ (Φιλαδέλφεια) 1,500, Βικτώρια ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου

1,500, ἐπὶ τοῦ Βόλγα παρὰ τῷ Συσράν 1,485, Ὀλλανδ-Διέπ παρὰ τῷ Μορδὺκ 1,479, ἐπὶ τοῦ Πονγαβούδα (Ἰνδία) 1,130, Δνίστερ παρὰ τῷ Κιόβω 1,081, ἐπὶ τοῦ Ρήνου παρὰ τῇ Μαγεντία 1,028, ἐπὶ τοῦ Δνίπερ ἐν Πουλτάβα (Ρωσσία) 974, ἐπὶ τοῦ Μισισιπῆ παρὰ τῷ Κινσὺ 972, ἐπὶ τοῦ Μισουρῆ παρὰ τῇ Ὀμάχα 850, ἐπὶ τοῦ Βείσχελ παρὰ τῷ Διρχάω 837, ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως παρὰ τῷ Στάδλεν 769, ἐπὶ τοῦ Πάδου παρὰ τῷ Μεζάνα-Κόρτη 758; Ταμάρ ἐπὶ τοῦ Σαλτάρχ 665, ἐπὶ τοῦ Λέκ παρὰ τῷ Κουίλενβουργ 665, ἐπὶ τοῦ Μισισιπῆ παρὰ τῇ Δουβικ 536, ἐπὶ τοῦ Γκουραὶ (Ἰνδία) 529, Βρετανία παρὰ τῷ Βανγὸρ 464, ἐπὶ τοῦ Σαόν παρὰ τῷ Φριβούργω 382, ἐπὶ τοῦ Θείς παρὰ τῷ Σζεγεδὶν 355.

ΕΘΝΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ.

Τὰ δάνεια, ἅπερ βαρύνουσι τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο κεφαλαιώδεις κατηγορίας, εἰς δάνεια χρεωλυτικά καὶ δάνεια μὴ χρεωλυτικά. Τὰ τελευταῖα ἀποτελοῦνται: α) ἐκ τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκαταμμυρίων διὰ τὸ ὅποσον ἠγγυήθησαν αἱ τρεῖς Δυνάμεις Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας κατὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν τῆς βασιλείας ἐν Ἑλλάδι, καὶ διὰ τὸ ὅποσον ὀφείλονται 100 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν· β) ἐκ τῆς ὀφειλῆς τοῦ Κράτους πρὸς τὰς ναυτικὰς νήσους διὰ τὰς ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ 1821 δαπάνας καὶ καταβολὰς αὐτῶν, ἀναβιβαζομένης εἰς 18 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν· γ) ἐκ τῶν ἐντόκων γραμματίων τῆς ἐπικρατείας, τὰ ὅποια χρησιμεύουσιν εἰς τὰς προσωρινὰς χρηματικὰς χρεῖας αὐτῆς, συμποσομένων εἰς 9 περίπου ἑκατομμύρια· δ) ἐκ τῶν παντοίων δικαστικῶν καὶ ἄλλων παρὰ τῷ δημοσίῳ ταμείῳ χρηματικῶν καταθέσεων, λόγῳ παρακαταθήκης, ἐγγυήσεως κλπ. ὑπολογιζομένων κατὰ προ-

σέγγισιν εἰς 15 ἑκατομμύρια· ε) ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν χρέους, δι' ὃ ἐδόθησαν ἐνέχυρον ὁμολογίαι τῆς ἐκποίτησεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων τῆς ἐπικρατείας, ὑπολογιζομένου εἰς 2 ἑκατομμύρια· καὶ ς') ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Ἑθνικὴν καὶ τὴν Ἴονικὴν Τράπεζαν χρέους, δι' ὃ ἐπετράπη ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμματίων αὐτῶν, ὑπολογιζομένου εἰς 70 περίπου ἑκατομμύρια. Τὸ σύνολον τῶν δημοσίων τούτων χρεῶν ἀναριθμᾶται εἰς 214 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Τὰ δὲ χρεωλυτικὰ δάνεια ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν ἐξῆς ἰδιαιτέρως: α') ἐκ τοῦ δανείου τῶν 4 ἑκατομμυρίων, ἐκ τοῦ ὁποίου ὀφείλονται $3\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια δραχμῶν· β') ἐκ τοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων, ἐκ τοῦ ὁποίου ὀφείλονται $3\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια δραχμῶν· γ') ἐκ τοῦ δανείου τῶν 10 ἑκατομμυρίων, ἐκ τοῦ ὁποίου ὀφείλονται $7\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια δραχμῶν· δ') ἐκ τοῦ δανείου τῶν 25 ἑκατομμυρίων, ἐκ τοῦ ὁποίου ὀφείλονται 17 ἑκατομμύρια δραχμῶν· ε') ἐκ τοῦ δανείου τῶν 26 ἑκατομμυρίων, ἐκ τοῦ ὁποίου ὀφείλονται $24\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια δραχμῶν· ς') ἐκ τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων, ἐκ τοῦ ὁποίου ὀφείλονται $58\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια δραχμῶν· ζ') ἐκ τοῦ δανείου τῶν 120 ἑκατομμυρίων, ἐκ τοῦ ὁποίου ὀφείλονται 118 ἑκατομμύρια δραχμῶν· η') ἐκ τοῦ δανείου τῶν ἐτῶν 1824 καὶ 1825, ἐκ τοῦ ὁποίου ὀφείλονται $21\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια δραχμῶν· θ') ἐκ τοῦ πρὸς τοὺς κληρονόμους τοῦ βασιλέως Ὁθωνος ὑπολοίπου χρέους 3 ἑκατομμυρίων δραχμῶν· ι') ἐκ τοῦ περὶ σιδηροδρόμων δανείου τῶν 12 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ια') ἐκ τοῦ περὶ ὁδοποιίας δανείου τῶν 20 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, καὶ ιβ') ἐκ τοῦ περὶ ναυτικῶν παρασκευῶν δανείου τῶν 40 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Τὸ σύνολον τῶν δημοσίων τούτων χρεῶν ἀναριθμᾶται εἰς 329 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, λαμβανομένου ἐν τούτοις ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ τρία τελευταῖα δάνεια δὲν εἰσῆλθον ἔτι εἰς τὸ στάδιον τῆς πλήρους πραγματοποιήσεώς των.

Ἐὰν προσθέσωμεν τὸ σύνολον τῶν ὡς ἄνω χρεωλυτικῶν δανείων, 329 ἑκατομμύρια δραχμῶν, πρὸς τὸ σύνολον τῶν μὴ χρεωλυτικῶν δανείων, 214 ἑκατομμύρια δραχμῶν, προκύπτει ὅτι τὸ δημόσιον χρέος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἡμίσεος δισεκατομμυρίου δραχμῶν, ἀναριθμῶμενον εἰς 543 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἡ δανειστικὴ μηχανὴ ἐλειτούργησεν ἰδίως κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον, τῆς ὁποίας τὰ δάνεια ἀπορροσῶσι τὸ πλεῖστον τοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1883 ἀναγραφομένου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων χρεῶν ποσοῦ $21\frac{9}{10}$ ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Τὸ πλεῖστον αὐτὸ εἶναι περίπου 96 τοῖς $\frac{0}{10}$! Δὲν ὑπολείπεται εἰς τὴν διαχειριζομένην τὸ Κράτος οἰκονομικὴν πολιτικὴν, εἰμὴ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς, τοῦ ὁποίου αἱ τελικαὶ συνέπειαι ἄγουσιν εὐθὺ πρὸς τὴν κρίσιν, ἥτις ἐκ τῶν ἀμαρτημάτων τῆς κυβερνώσεως τάξεως παρασκευάζεται ἐν τῷ τόπῳ.

ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Ἡ θνησιμότης ἐν Ἀθήναις ἠκολούθησε τὴν ἐξῆς πορείαν κατὰ τοὺς μῆνας Μάιον, Ἰούνιον, καὶ Ἰούλιον ἐ. ἔ. Κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ἀπεβίωσαν 139, κατὰ τὸν δεύτερον 142 καὶ κατὰ τὸ τρίτον 207. Ἡ ἀνάπτυξις αὕτη (68 θάνατοι πλειότεροι τὸν Ἰούλιον) ἔχει τι ἐνδεικτικὸν τόσον ἐκ τῆς πορείας τῶν ὠρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὅσον καὶ ἐκ τῆς ὄλης ὑγιεινῆς τῶν Ἀθηνῶν καταστάσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θνησιμότητα τοῦ Ἰουλίου μῆνος, ἰδοὺ πῶς αὕτη ἐκτυλίσσεται:

Ἐν γένει ἀπεβίωσαν 122 ἄρρενες καὶ 85 θήλειες, τὸ ὅλον 207, ἐξ ὧν 199 ἐν τῇ πόλει καὶ 8 ἐν τοῖς περιχώροις. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐν τῇ πόλει, 19 ἀπεβίωσαν ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ, καὶ 180 ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν. Ἐκ τῶν τελευταίων 37 ἀνήχουσιν εἰς τὸ ἀ τμήμα τῆς πόλεως, 21 εἰς τὸ

β', 32 εἰς τὸ γ', 17 εἰς τὸ δ', 25 εἰς τὸ ε', καὶ 28 εἰς τὸ ς'.

Κατὰ λόγον ἡλικίας, 14 ἀπεβίωσαν ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς ζωῆς, 56 ἄνω τοῦ μηνὸς μέχρι τοῦ ἔτους, 37 ἀπὸ 1—5 ἐτῶν, 9 ἀπὸ 5—10 ἐτῶν, 5 ἀπὸ 10—15 ἐτῶν 12 ἀπὸ 15—20 ἐτῶν, 7 ἀπὸ 20—30 ἐτῶν, 15 ἀπὸ 30—40 ἐτῶν, 12 ἀπὸ 40—50 ἐτῶν, 8 ἀπὸ 50—60 ἐτῶν, 10 ἀπὸ 60—70 ἐτῶν, 10 ἀπὸ 70—80 ἐτῶν, 6 ἀπὸ 80—90 ἐτῶν 6 ἀπὸ 90—100 ἐτῶν καὶ 1 ἐτῶν 105.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς νόσους, ἐξ ὧν προέκυψαν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποβιώσεις, ἰδοὺ πῶς κατατάσσονται αὐταί: Εὐφλογία 1 (θῆλυ), τυφοειδῆς πυρετὸς 4 (3 ἄρρενες 1 θῆλυ), διφθερίτις 11 (6 α. 5 θ.), λαρυγγίτις 1 (α.), κοκκύτις 8 (4 α. 4 θ.), κακοήθης πυρετὸς 5 (3 α. 2 θ.), ἐλώδης καχεξία 2 (θ.), ἐγκεφαλωνοσιαία μηνιγγίτις 2 (α.), μηνιγγίτις 18, ἐξ ὧν 6 ἐκ φυματιώδους μηνιγγίτιδος (10 α. 8 θ.), ἄλλα νόσήματα ἐγκεφάλου 8 (5 α. 3 θ.), ἐκλαμψία 2 (1 α. 1 θ.), βρογχίτις 4 (3 α. 1 θ.), πνευμονία 11 (6 α. 5 θ.), φθίσις πνευμονική 12 (6 α. 6 θ.), φυματίωσις 9 (6 α. 3 θ.), ἄλλα νοσήματα τῶν αναπνευστικῶν ὀργάνων 4 (α.), νόσοι τῆς καρδίας 3 (2 α. 1 θ.), νόσοι τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος 39, ἤτοι 10 ἐκ γαστροεντερικοῦ κατάρρου, 21 ἐξ ἐντερικοῦ, 2 ἐκ δυσεντερίας, 2 ἐκ περιτονίτιδος, 1 ἐκ φυματιώσεως τῶν ἐντέρων, 2 ἐκ καρκίνου τοῦ στομάχου καὶ 1 ἐκ μὴ ὀρισθείσης αἰτίας, (23 α. 16 θ.), νόσοι τοῦ ἥπατος 4 (3 α. 1 θ.), νόσοι τῶν οὐροποιητικῶν καὶ γεννητικῶν ὀργάνων 4 (3 α. 1 θ.), γεροντικός μαρασμὸς 9 (4 α. 5 θ.), ἀτροφία 10 (4 α. 6 θ.), ὀξὺς ρευματισμὸς τῶν ἄρθρων 1 (θ.), ἀτελής ἀνάπτυξις 6 (α), πρόωρος τοκετὸς 2 (1 α. 1 θ.), ἐπιλόχιος πυρετὸς 2 (θ.), δηλητηρίασις 1 (θ.), 3 ἐξ ἀγνώστου αἰτίας (1 α. 2 θ.), 21 ἐκ διαφόρων νοσημάτων ἤτοι 11 ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, 2 ἐκ γαστρικοῦ πυρετοῦ, 1 ἐκ γαστρομηνιγγίτιδος, 2 ἐκ γαγγραινῆς, 1 ἐκ καρκίνου τοῦ μαστοῦ, 1 ἐκ συνεσφιγμένης κήλης, 1 ἐκ τραύματος ἐρυσιπέλατος, 1 ἐκ μυκητώδους φλεγμονῆς τῆς κατ' ἰσχίον ἀρθρώσεως καὶ 1 ἐξ αἰτίας.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ.

Ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐσχάτως δημοσιευθείσης κυβερνητικῆς καταστατικῆς τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, τὸ ὀλικὸν ποσὸν αὐτῶν, κατὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Ἰουλίου ἐ. ἐ. ἐπτάμηνον, ἀναριθμίζεται εἰς δραχ. 12,336,268, ἐκ τῶν ὁποίων 10,284,406 ἀνήκουσιν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, 912,674 εἰς τὴν ἐξαγωγὴν, 114,972 εἰς τὴν διαμετακόμισιν, 88,190 εἰς τὰ λαθρεμπόρια κλπ., 741,560 εἰς τοὺς ἐγγεῖους φόρους καὶ 93,363 εἰς τὰ δικαιώματα. Αἱ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον ἐπτάμηνον τοῦ ἔτους 1882 τελωνιακαὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας εἰσπράξεις ἀνέβαινον εἰς δραχ. 11,520,711, ἐξ ὧν 9,945,832 ἀνήκον εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, 390,091 εἰς τὴν ἐξαγωγὴν, 95,188 εἰς τὴν διαμετακόμισιν, 62,539 εἰς τὰ λαθρεμπόρια κλπ., 949,015 εἰς τοὺς ἐγγεῖους φόρους, καὶ 78,044 εἰς τὰ δικαιώματα. Ὡστε καθόσον μεταβαίνομεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπτάμηνίας τοῦ 1882 εἰς τὴν πρώτην ἐπτάμηνίαν τοῦ 1883, παρατηρεῖται αὐξήσις τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων κατὰ δραχ. 715,557.

Ἰδιαιτέρως αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις κατὰ Ἰούλιον 1883 διαιροῦνται κατὰ κεφάλαια ὡς ἐξῆς: Εἰσαγωγὴ δραχ. 1,639,142, Ἐξαγωγὴ 47,563, Διαμετακόμισις 16,843, Λαθρεμπόρια κλπ. 15,502, Ἐγγεῖοι φόροι 8,433, Δικαιώματα 19,394. Ἐ κατὰ λόγον τῶν ἐν τῷ μηνί τούτῳ εἰσπράξεων σημαντικότητος τῶν διαφόρων τελωνείων τοῦ Κράτους παρίσταται κλιμακῆδὸν ὡς ἐξῆς: Πειραιῶς δρ. 590,142 (εἰσαγωγὴ 572,853), Σύρου 256,032 (εἰσαγωγὴ 239,637), Πατρῶν 251,051 (εἰσαγωγὴ 248,053), Βόλου 152,828 (εἰσαγωγὴ 150,402), Κερκύρας 112,204 (εἰσαγωγὴ 81,123). Τὰ λοιπὰ τῶν τελωνείων ἔρχονται κατόπιν, ὑπολογιζομένων τῶν τελωνιακῶν ἐκάστου εἰσπράξεων ἑλαττον τῶν 100 χιλ. δραχμῶν.

ΠΕΡΙ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ.

Ἡ σημασία τοῦ ἐδάφους εἰς τὴν γεωργικὴν βιομηχανίαν εἶναι τόσον ὑπέροχος ὅσον ἡ γενικὴ πείρα δεικνύει καθ' ὅλας τὰς περιόδους αὐτῆς. Μεταξὺ τῆς ἀπλῆς ἐμπειρικῆς καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀναλύσεως τοῦ φαινομένου τούτου ὑπάρχει ἰκανὸν στάδιον εἰς περαιτέρω τελειοποίησιν τῆς γεωργικῆς βάσεως τῆς κοινωνίας. Ὅσον ἀφορᾷ εἰδικῶς τὸ γεωργικὸν ἔδαφος καὶ τοὺς κατ' αὐτὸ οἰκονομικοὺς ὄρους, ὁ Leibour προέβη εἰς ἐπιστημονικὰς ἐρεῖνας ἀξίας ἰδιαιτέρου διαφέροντος. Ἰδοὺ οἱ σχετικοὶ καθορισμοὶ τοῦ συγγραφέως τούτου:

Ἐδαφος εἶναι τὸ στρώμα τὸ μᾶλλον πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς χρησιμεῖον εἰς τὰ φυτὰ ὡς ὑποστήριγμα καὶ ὡς τόπος τῆς ἀναπτύξεως τῶν ριζῶν αὐτῶν. Ὀνομάζεται δὲ φυτικὸν ἔδαφος τὸ μέρος τοῦ στρώματος, εἰς τὸ ὁποῖον αἱ ρίζαι ἐκτείνονται, καὶ ἀρόσιμον τὸ συνήθως ὑπὸ τῶν διαφόρων γεωργικῶν ἐργαλείων μετακινούμενον.

Τὸ ὑπαρόσιμον ἔδαφος εἶναι τὸ ἀμέσως κάτωθεν τοῦ φυτικοῦ καὶ ἀροσίμου ἐδάφους εὐρισκόμενον στρώμα τῆς γῆς, καὶ ἄλλοτε μὲν εἶναι ἐκ τῆς αὐτῆς, ἄλλοτε δὲ διαφόρου φύσεως. Δύναται, κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὴν καλλιέργειαν, νὰ μεταβληθῇ ἐν μέρει εἰς ἔδαφος, ἐπενεργεῖ δὲ πάντοτε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους.

Τὸ ἔδαφος καὶ τὸ ὑπαρόσιμον ἔδαφος ἐσχηματίσθησαν δαπάνῃ τῶν γαιῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὸν φλοιὸν τῆς γῆϊνης σφαίρας, καὶ τῶν ὑλῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως τῶν ὀργανικῶν σωμάτων.

Τὸ ἔδαφος σύγκειται ἐξ ὑλῶν ὀρυκτῶν, καὶ ἐξ ὑλῶν ὀργανικῶν, ἤτοι λειψάνων φυτῶν καὶ ζώων, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον διαλελυμένων, περιέχει δὲ προσέτι ὕδωρ καὶ ἀέρια.

Αἱ κυριώτεροι ὀρυκταὶ ὑλαι, αἱ σχηματίζουσαι συνήθως τὸ σύνολον τοῦ ἐδάφους, εἶναι ἡ ἄργιλος, ἡ χαλικὴ καὶ ἡ τιτανώδης. Εὐρίσκονται εἰς αὐτὸ προσέτι, ἀλλ' εἰς ἐλαχίστην ἀναλογίαν, σόδα, πότασσα, μαγνησία, ὀξειδίον τοῦ σιδήρου, θείον, φωσφόρος καὶ χλώριον, εἰς κατάστασιν ἀλάτων.

Ἡ ἄργιλος εἶναι σύνοθεσις ἐκ λευκαργίλου, καὶ χαλικῆς λεπτοτάτης, σχηματίζουσα, εἰς ὑγρὰν κατάστασιν, ζύμην μαλακὴν καὶ λιπαρὰν, ἰκανῶς εὐπλαστον καὶ κολλώδη. Εἰς ξηρὰν δὲ κατάστασιν λαμβανομένη, εἰς μάζαν στερεὰν καὶ πυκνὴν, παρέχει εἰς τὴν γλῶσσαν γευστικὴν ἐντύπωσιν ἰδιαιτέραν, καλουμένην ἄργιλλώδη. Ἡ ἄργιλος ἐπιπολάζει εἰς τινὰς βράχους σχιστώδεις, διὰ τοῦ πυρὸς δὲ μεταβάλλεται εἰς κέραμον.

Ἡ χαλικὴ ὕλη ὑπάρχει συνήθως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εἰς κατάστασιν ἄμμου ἢ κόνεως. Ξηρὰ οὕσα εἶναι στιλπνὴ, σκληρὰ εἰς τὴν ἀφήν, καὶ τρίζει εἰς τοὺς ὀδόντας. Ὑγρὰ οὕσα δὲν σχηματίζει ζύμην, καὶ ὀλίγον κολλᾷ εἰς τὴν χεῖρα. Ἡ χαλικὴ πορουσιάζεται ἀκόμη ὑπὸ μορφὴν χονδρῆς ἄμμου, χαλικίων καὶ λίθων, ἅτινα σπινθηροβολοῦσι διὰ τῆς ἐπενεργείας τοῦ χάλυθος.

Ἡ τιτανώδης ὕλη ὑπάρχει συνήθως εἰς κατάστασιν ἀνθρακικοῦ, καὶ φαίνεται γαιώδης καὶ λευκοειδῆς. Ἄν χύση τις ὀξύ ἐπὶ τοῦ ἀνθρακικοῦ, γεννᾷται ἀμέσως ἀνάξεισι. Εἰς λιθώδη κατάστασιν δὲν σπινθηροβολεῖ ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν τοῦ χάλυθος. Καυθεῖσα ἡ ἀνθρακικὴ τίτανος, σχηματίζει τὴν ἄσβεστον τίτανον, τὴν κοινῶς λεγομένην ἀσβέστην.

Αἱ ὀργανικαὶ ὑλαι τοῦ ἐδάφους συνίστανται εἰς λείψανα φυτῶν καὶ ζώων, τῶν ὁποίων ἡ ἀποσύνθεσις παράγει τὴν φυτικὴν γῆν. Αὗται μετασχηματίζονται ἀκόλouthως εἰς ἄλατα καὶ ἀέρια, τῶν ὁποίων τὰ οὐσιωδέστερα εἰς τὴν βλάστησιν εἶναι τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ καὶ τὸ ἄμμωνιακόν, τὸ

όξυγόνον και τὸ ὑδρογόνον, χορηγούμενον ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ὕδατος. Ἐπὶ τῶν ὀργανικῶν ὑλῶν στηρίζεται κυρίως ὁ πλοῦτος τοῦ ἐδάφους. Ἄλλ' ἐννοεῖται πάντοτε, ὅτι αἱ ὑλαὶ αὗται ὑπάρχουσιν εἰς κατάστασιν διαλύσεως, συγχωρούσαν τὴν εὐκολον ἀποσύνθεσιν των.

Τὸ ὕδωρ λαμβάνει ἐπίσης οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, μεταβάλλον τὰς φυσικὰς αὐτοῦ ιδιότητας καὶ διαλύον τὰ κατάλληλα εἰς βλάστησιν ἄλατα. Ἡ ἔλλειψις του καθιστᾷ τὰ ἐδάφη ἄγονα, καὶ ἡ ἀφθονία του δὲν εἶναι εἰς αὐτὰ ὀλιγώτερον ἐπιβλαβής. Ἐπὶ τέλους τὰ ἀέρια τῆς ἀτμοσφαιρας ἔχουσιν ἐπίσης ἐνέργειαν, ὀλιγώτερον μὲν εὐκολον νὰ πραγματοποιηθῇ, ἀποτελεσματικὴν ὁμως ὡς πρὸς τὴν γονιμότητα τῶν γαιῶν. Τὰ ἀέρια ταῦτα εἶναι τὸ ὀξυγόνον, τὸ ἄζωτον καὶ τὸ ἀνθρακικόν ὀξύ.

ΓΑΛΑΚΤΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΓΕΛΑΔΩΝ.

Πολλάκις ἐσκέφθημεν τίνος ἕνεκα τὸ γάλα τῶν ἐγχωρίων τῆς Ἑλλάδος ἀγελάδων οὐδαμῶς χρησιμοποιοῦται ἐν τῇ περὶ τὸ γάλα ποικίλῃ βιομηχανίᾳ, μόλις δὲ ἐπαρκεῖ εἰς τὴν συντήρησιν τῶν μόσχων. Τὸ τελευταῖον ἀνάγεται εἰς τὴν ἀνεπαρκῆ καὶ ἐλαττωματικὴν τροφήν καὶ λοιπὴν διαίταν τῶν ἐν Ἑλλάδι κτηνῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἀγελάδων. "Οἱ αἱ σχετικαὶ πρόοδοι τῆς Εὐρωπαϊκῆς κτηνοτροφίας εἶναι βιβλίον ἐρμητικῶς κλειστὸν διὰ τὴν χώραν ἡμῶν. "Οσον ὁμως ἀφορᾷ τὴν γαλακτοπαραγωγὴν, πολὺ βεβαίως ἐπηρεάζει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἀγρία τῶν Ἑλληνικῶν ἀγελάδων κατάστασις, ἐκ τῆς ὁποίας ἀνθίστανται αὐταὶ εἰς τὴν ἀμελξίν. Ἀλλὰ καὶ ἡ μὴ ἀμελξίς τῶν ἀγελάδων συντρέχει ἐτέρωθεν εἰς τὴν παράτασιν τῆς ἀγριότητος αὐτῶν, ὥστε εἶναι δύο ὅροι ἀμοιβαίας ἐν τῇ γαλακτοπαραγωγῇ τῶν ἀγελάδων ἐπιδράσεως.

"Ἴνα ἐννοήσῃ τις τὴν σημασίαν τῆς καθυστέρουσης ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῶν ἀγελάδων γαλακτοπαραγωγῆς, ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὸ 1865 ὑπελογίζοντο εἰς 52,000 αἱ ἀγελάδες τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι ἐάν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἀναλογίσωμεν τὴν ἐκ 1,062 ὀκάδων γάλακτος ἐνιαυσίαν κατὰ τὸν Δομβάλ παραγωγὴν ἐκάστης ἀγελάδος, ἰδοὺ ὅτι ἐκ τῶν ἀγελάδων τῆς Ἑλλάδος καθυστεροῦσιν ἐνιαυσίως 55,000,000 ὀκάδων γάλακτος καὶ ἐπέκεινα, δηλαδὴ ἀξία, πρὸς 40 λεπτὰ κατ' ὀκτὸν κατὰ μέσον ὄρον ἐπὶ τῶν διαφορῶν εἰδῶν τῆς γαλακτοκομίας, δραχμῶν 22,000,000! Καὶ ἡ παρατήρησις εἶναι δεκτικὴ μειζόνων ἐτι διαστάσεων, ἐάν ληφθῇ ὡς μέτρον τῆς καθυστερουμένης ἐν Ἑλλάδι ἀξίας τῆς γαλακτοπαραγωγῆς τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξ ἐκάστης ἀγελάδος παραγόμενον ἐνιαυσίως γάλα, διότι ὑπολογίζεται τοῦτο εἰς 2,800 ὀκάδας, ἀποτέλεσμα ἐνδεικτικόν τῆς ἐκεῖ ἀνωτάτης ἀναπτύξεως τῆς κτηνοτροφικῆς βιομηχανίας. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τῆς ἐνιαυσίας γαλακτοπαραγωγῆς, ἡ καθυστέρησις αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ εἰρημένουτων ἀγελάδων ἀριθμοῦ ἀναβιβάζεται ἀνω τῶν 145,000,000 ὀκάδων γάλακτος, δηλαδὴ εἰς ἀξίαν, κατὰ τὸν εἰρημένον μέσον ὄρον, δραχμῶν 58,000,000!

Ἐν τῇ ἀπολιτίστῳ καταστάσει, ἐν ᾗ διατελεῖ παρ' ἡμῖν ἡ κτηνοτροφία, ἐν γένει ἡ δυσχέρεια τῆς ἀμελξέως τῶν ἡμιαγρίων τῆς χώρας ἀγελάδων ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν. Ἡ ἀγελάς ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἀνθίσταται διὰ τρόπον ἀκαταγωνίστου πρὸς τὸν ἐπιχειροῦντα νὰ τὴν ἀμελξῇ. Μεταχειρίζονται προηγουμένως τὸν μόσχον αὐτῆς καὶ ὡς συνέχειαν τῆς ἀμελξέως, τὴν ὁποίαν οὗτος φυσικῶς ἐνεργεῖ ἐπὶ τῶν μαστῶν τῆς ἀγελάδος, ἐξακολουθεῖ ἀτελῶς ἡ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀμελξίς. Ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος οὗτος καθυστερεῖ ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῶν συναφῶν ἐπὶ τοῦ ὄλου δυσχερειῶν, ἀφίνεται δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ γάλακτος τῶν ἀγελάδων πόρος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἐντελῶς ἀκαλλιέργητος.

Ἡ ἀμελξίς τῶν ἀγελάδων τῶν διατελουσῶν ἐν τῇ καταστάσει, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν, ἐχρησίμευσεν ὡς θέμα ἰδιαιτέρας μελέτης τοῦ Ρεμπουλιώ, τῆς ὁποίας ἡ ἔκθεσις ἔχει ὡς ἑξῆς :

« Ἐν Ἀλγερίᾳ, καθὼς καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα θερμὰ κλίματα, καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀμελξίς τῶν ἀγελάδων, πρὶν ἢ βυζασθῶσιν ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς ὑπὸ τοῦ μόσχου. Οἱ χωρικοὶ δὲν ἀμφιβάλλουσι ποσῶς, ὅτι ἡ ἀγελάς ἔχει τὴν ἰκανότητα νὰ δίδῃ ἢ νὰ κρατῇ τὸ γάλα τῆς, κατ' ἀρεσκείαν, καὶ νὰ τὸ δίδῃ ὡςάκις βλέπῃ τὸν μόσχον αὐτῆς πλησιάζοντα. Ἡ γνῶμη αὕτη εἶναι φανερῶς ἐσφαλμένη, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἐφ' οὗ στηρίζεται εἶναι ἀληθές. Καὶ τῶνόντι, ἂν θελήσῃ τις νὰ ἀμελξῇ τὴν ἀγελάδα, ὡς ἐν Γαλλίᾳ, χωρὶς προηγουμένην τινὰ ἐνέργειαν, ἀποτυγχάνει ὀλοτελῶς. Αἱ ἀγελάδες τῆς Ἀλγερίας δὲν εἶναι γαλακτοφόροι ὡς αἱ ἐν Γαλλίᾳ, καὶ τοῦτο ἐννοεῖται εὐκόλως, ἅμα παραβληθῇ ὁ τρόπος τῆς διατροφῆς εἰς τοὺς δύο τόπους.

« Ἄλλ' ἐν Γαλλίᾳ καὶ αἱ κακῶς τρεφόμεναι ἀγελάδες δίδουσι τὸ γάλα των καὶ δὲν παρίσταται ποτὲ ἡ ἀνάγκη τῆς μεσολαβήσεως τοῦ μόσχου. Ὁ λόγος τῆς ὑπαρχούσης διαφορᾶς δὲν εἶναι λοιπὸν μόνῃ ἡ διατροφή. Νομίζω (καὶ αὕτη εἶναι γνῶμη συμφωνοῦσα μὲ ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἐδῶσαν προλαβόντως οἱ περιεργασθέντες τὰς ἑξεις τῶν χονδρῶν ζῶων εἰς τοὺς θερμούς τόπους περιηγηταί) νομίζω ὅτι αἱ ἡμέτεραι ἀγελάδες παρουσιάζουσι μᾶλλον παρεκτροπὴν τῆς φυσικῆς καταστάσεως, καὶ ὅτι ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποίαν δίδουσιν ἡμῖν τὸ γάλα των διὰ μέσου ἀπλουστάτων ἑλξεων εἰς τοὺς μαστοὺς, εἶναι εὐκολία ἀποκτηθεῖσα καὶ καταστάσα μεταδοτικὴ. Τὴν εὐκολίαν ταύτην θὰ ἀποκτήσωσιν ἄραγε μίαν ἡμέραν αἱ ἀγελάδες τῆς Ἀλγερίας; Δὲν δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε νὰ τὸ βεβαιώσωμεν. Ἄλλ' ὅτι ἡμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν εἶναι ὅτι παρομοία μεταβολή, ἥτις πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ὑπὸ περιστάσεις πολὺ ἐναντίας, εἶναι ἔργον μακροῦ χρόνου.

Πρέπει ὁμῶς οἱ ἐν Ἀλγερίᾳ ἀποικοὶ νὰ ὑποκύψωσιν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν πρακτικὴν τῶν ἰθαγενῶν, δηλαδὴ νὰ διατηρῶσι τοὺς μόσχους οἵτινες οὐσιωδῶς ὀλιγοστεύουσι τὴν ποσότητα τοῦ γάλακτος, καὶ οἵτινες ἄλλως τε, κακοτρεφόμενοι μὲ τὸ μικρὸν μερίδιον τὸ ὅποιον τοῖς ἀφίνουσι, χειροτερεύουσι κατὰ τὴν ποιότητα, ὅταν πωλῶνται εἰς τοὺς κρεοπώλας; Ὅθεν ἐνόμισα ὅτι ἡδύνατο νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ ἐκμύζησις τοῦ μόσχου δι' ἐκμύζησεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ βουτρόφου. Κατεσκευάσθη πρὸς τοῦτο μικρὸν τι ἐργαλεῖον, κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ τουρκικοῦ τσιμπουκίου, ἔχοντος τὸν πήλινον λουλάν του καὶ τὸν ξύλινον σωλῆνά του. Ἡ μόνῃ διαφορὰ μεταξὺ δύο τοιούτων ἐργαλείων εἶναι ὅτι εἰς τὸ τελευταῖον ὁ λουλᾶς, ὅστις πρέπει νὰ ἦναι ἀνάλογος πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ μαστοῦ τῆς ἀγελάδος, καὶ ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ μαστὸς εἰσάγεται, φέρει περίξ τῶν χειλέων εἶδος τι περιτραχηλίου ἐκ διπλοῦ δέρματος, προσκολλημένου περίξ τοῦ μαστοῦ, καὶ ὅτι ὁ σωλῆν πρὸς τὸ μέρος τοῦ στόματος φέρει κλειθρον, κλειόμενον ἐν τῷ ἅμα, ὡςάκις ἡ ἀναπνοὴ παύῃ, εἰς τρόπον ὥστε δύναται τις ἄνευ δυσκολίας, νὰ διακόπτῃ τὴν ἐκμύζησιν. Ἄμα κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον τρέξῃ ὀλίγον γάλα, ἀρκοῦσι τότε αἱ διὰ τῶν χειρῶν μεθοδικαὶ ἑλξεις τῶν μαστῶν, ἵνα ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐκροή τοῦ γάλακτος.»

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΧΟΡΗΓΙΑΙ.

Ἡ συνδρομὴ τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς ἀπόρους δῆμους, διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν, περιλαμβάνει ἀρχὴν τῆς ὁποίας ἡ ἀνάπτυξις ἀνάγεται εἰς τὴν μεγάλην θεωρίαν τῆς πολιτείας. Μεταξὺ τῶν διαφόρων τμημάτων, τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι τὴν ἐπικράτειαν, ὁ κοινωνικὸς σκοπὸς ἀνα-

λύεται εις ἀλληλεγγύην, ἥτις ὅσον πλειότερον λειτουργεῖ τόσον ἡ ἀρμονία ἐμπεδοῦται καὶ τὸ ἐθνικὸν μέλλον προβιβάζεται.

Διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἡ μηνιαία ἐκπαιδευτικὴ συνδρομὴ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ τῆς ἐπικρατείας πρὸς τοὺς ἀπόρους δῆμους τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν αὐτῆς ἐκανονίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Αὐγούστου 1883 Β. διατάγματος, ἀπὸ τοῦ σχετικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς ἐξῆς κατ' ἐπαρχίας :

α') Νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. — Ἐπαρχία Ἀττικῆς 481 δρ. Αἰγίνης 99, Μεγαρίδος 111, Θηβῶν 215, Λεβαδείας 162.

β') Νομὸς Εὐβοίας. — Ἐπαρχία Χαλκίδος 221, Ξηροχωρίου 117, Καρυστίας 548, Σκοπέλου 74.

γ') Νομὸς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος. — Ἐπαρχία Δωρίδος 649, Λοκρίδος 250, Παρνασίδος 243.

δ') Νομὸς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας. — Ἐπαρχία Μεσολογγίου 333, Ναυπακτίας 327, Εὐρυτανίας 542, Βάλτου 540, Τριχωνίας 228, Βονίτσης 240.

ε') Νομὸς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος. — Ἐπαρχία Πατρῶν 113, Αἰγίου 99, Καλαβρύτων 928, Ἡλείας 528.

ς') Νομὸς Μεσσηνίας. — Ἐπαρχία Καλαμῶν 125, Μεσσηνίας 200, Πυλίας 162, Τριφυλίας 115, Ὀλυμπίας 150.

ζ') Νομὸς Λακωνίας. — Ἐπαρχία Λακεδαιμόνος 300, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς 261, Γυθείου 84, Οἰτύλου 319.

η') Νομὸς Ἀρκαδίας. — Ἐπαρχία Μαντινείας 270, Μεγαλοπόλεως 246, Γόρτυνος 404, Κυνοῦρίας 393.

θ') Νομὸς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας. — Ἐπαρχία Ναυπλίας 211, Ἄργους 230, Κορινθίας 673, Ὑδρας 150, Τροιζηνίας 264, Σπετσῶν 282, Κυθήρων 311.

ι) Νομὸς Κυκλάδων. — Ἐπαρχία Ἐρμούπολεως 307, Τήνου 308, Ἄνδρου 429, Κέας 176, Νάξου καὶ Πάρου 465, Μήλου 301, Θήρας 452.

ια') Νομὸς Κερκύρας. — Ἐπαρχία Κερκύρας 222, Μέσης 196, Ὀρους 267, Παξῶν 54, Λευκάδος 144.

ιβ') Νομὸς Κεφαλληνίας. — Ἐπαρχία Κραναίας 396, Σάμης 434, Πάλλης 174, Ἰθάκης 207.

ιγ') Νομὸς Ζακύνθου. — Ἐπαρχία Ζακύνθου 49.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Ἡ ἴδρυσις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας εἶναι σύγχρονος τῶ Ἐθνικῶ Πανεπιστημίῳ. Διὰ τὴν Ἑλλάδα πάντοτε ἔσεται ἀχώριστος ἡ ἰδέα τῆς ἀναστάσεως τοῦ παρελθόντος ἀπὸ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μέλλοντος. Ἐπιστήμη νέα καὶ σοφία ἀρχαία εἶναι δύο ὅροι ἐξ ὧν κατασκευάζεται ὁ Ἑλληνικὸς σκοπός. Πόσα περιέχει ὁ ὅρος τῆς ἀρχαίας σοφίας! Ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Ἑλληνικοῦ παρελθόντος καὶ ἰδιαίτερος τῆς μεγάλης περιόδου αὐτοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἱστορικὴν κληρονομίαν τῆς ἡμετέρας φυλῆς. Δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο κεφαλαιώδεις κατηγορίας, ἐξ ὧν ἡ μὲν περιλαμβάνει τὰ βιβλία ἡ δὲ τὰ μνημεῖα ὑπὸ τὴν γενικωτάτην ἔννοιαν αὐτῶν, εἴτε ἐπὶ κτιρίων ἀναγινώσκειται ἡ ἰδέα των εἴτε ἐπὶ ἀγαλμάτων εἴτε ἐπὶ σκευῶν καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῶν παντοίων τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος συντριμμάτων.

Ἡ σωτηρία ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν, εἰς ἃς ὑπάγονται τὰ ἔργα τοῦ Ἑλληνικοῦ παρελθόντος, ἀνήκει εἰς τὴν ὑψηλοτέραν ἔννοιαν τῆς διοικητικῆς ἐπιστήμης, ἥτις περιβάλλεται οὕτω τὸν χαρακτήρα ἀκριβῶς ἐθνικῆς ἐπιστήμης. Ἡ διαδοχὴ τῶν ἰδεῶν ἀποτελεῖ τὴν καθολικὴν ὁδὸν τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Διακόψατε τὴν ὁδὸν ταύτην καὶ ἰδοὺ ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἀρχίσῃ ἀπ' ἀρχῆς. Ὡστε ἡ πρόνοια τῆς ἀπὸ τὰ σκότη τοῦ παρελθόντος χρόνου ἐπαναφορᾶς τῶν ὑπὸ τὸ βᾶρος αὐτοῦ συντετριμμένων ἰδεῶν, καθ' οἷονδήποτε τύπον σώζονται τὰ τεμάχια των, εἶναι ἐργασία ἴσην τῆς ὁποίας δὲν γνωρίζομεν ἐκτὸς ἐκείνης ἥτις ὠφελεῖται ἐκ τῶν καρπῶν αὐτῆς, ἵνα δημιουργήσῃ νέους διὰ τὴν πρόοδον ὀρίζοντας.

Ἡ μὲν ἀρχαιολογικὴ ἐργασία ὑπὸ τὴν γενικωτάτην αὐ-

της έννοιαν άνοίγει τας λησμονημένας του άνθρωπίνου πνεύματος οδούς, ή δέ πανεπιστημιακή έργασία κατασκευάζει τούς νέους άγωγούς διά τών όποίων ή έθνική ζωή προχωρεί. Δέν υπολείπεται είμή να προστεβή και ή τεχνική έργασία υπό τόν καθολικόν χαρακτήρα αύτης, όπως άποτελεσθῆ ό τρίπος έφ' ού στηρίζεται τό κατ' έποχάς μεγαλειον της άνθρωπότητος.

Άλλά δέν έχομεν σκοπόν να εισέλθωμεν εις τήν φιλοσοφικήν ανάπτυξιν τών όρων τούτων της κοινωνικής προόδου. Περιοριζόμενοι εις τόν αρχαιολογικόν και μάλιστα ειδικώς εις τήν οικονομικήν λειτουργίαν αύτου έν τή συγκεκριμένη άποστολή της Αρχαιολογικής Έταιρίας, θέλομεν έχθέσει τά των έσόδων και έξόδων αύτης κατά τήν είκοσαετίαν 1859—1878 επί τη βάσει τών πρακτικών αύτης, άφίνοντες τήν ανάλυσιν τών έκτελεσθέντων κατά τήν περίοδον ταύτην έργων της εις άλλον ειδικότητος κύκλον.

Έτη	Έσοδα	Έξοδα.
1859	11,481	8,856
1860	13,119	10,119
1861	18,104	19,561
1862	10,605	10,675
1863	11,905	17,527
1864	2,953	4,206
1865	8,887	6,966
1866	12,042	12,026
1867	8,377	8,967
1868	12,569	10,297
1869	10,515	7,968
1870	25,150	23,286
1871	9,501	20,906
1872	29,174	14,592
1873	28,808	54,226
1874	50,841	25,521
1875	55,274	50,909
1876	52,782	71,825
1877	56,155	98,499
1878	57,549	46,951
Τό όλον π. δρ.	588,556	499,562

Η επί πλέον διαφορά τών έξόδων προς τά έσοδα εκλύφθη διά του λαχείου όπερ τό Β. διάταγμα της 19 Νοεμβρίου 1874 προέκρηξεν ύπέρ τών αρχαιοτήτων. Από του 1875—1878 έπωλήθησαν εκ του λαχείου τούτου 106, 625 κλήροι προς 3 νέας δραχμάς εκαστος, και εισέπραξε μέν ή Αρχαιολογική Έταιρία 319,875 νέας δραχμάς εξ αύτων, όμως δέον να αφαιρεθώσι τά δια τούς κερδαίνοντας κλήρους καθωρισμένα ποσά και τά δια τήν πώλησιν τών κλήρων έξοδα· ούτω δέ απέμειναν εις καθαρόν όφελος της Αρχαιολογικής Έταιρίας περίπου 127,959 νέαι δραχμαί, ήτοι παλαιαί 143,304, τας όποιας δέον να προσθέσωμεν εις τό έν τω ανωτέρω πίνακι άθροισμα τών έσόδων της, τά όποια ούτω αναβιβάζονται, κατά τήν περί ής πρόκειται είκοσαετίαν 1859—1878, εις π. δραχμάς 531,860, άπέναντι τών εκ π. δρ. 499,562 έξόδων της.

Εάν κατατάξωμεν τούς διαφόρους πόρους της Αρχαιολογικής Έταιρίας κατά τήν σημαντικότητα αύτων, πρώτοι έρχονται οί από τών εκάστοτε συγκεντρουμένων κεφαλαίων αύτης πόροι, οίτινες ανεβιβάσθησαν κατά τήν έν λόγω περίοδον εις π. δρ. 212,474. Η μεγαλειότερα συγκεντρωσις κεφαλαίων άπαντάται κατά τό έτος 1875, ότε εισήγαγεν εις τό ταμείον της έταιρίας δρ. 34,512, και ή μικροτέρα κατά τό έτος 1864, ότε εισήγαγεν 484. Κατόπιν έρχονται οί από του έκτεθέντος λαχείου πόροι, οίτινες, ως έρρέθη, εισήγαγον εις τό εταιρικόν ταμείον κατά τήν τετραετίαν 1875—78 π. δραχ. 143,304, της γενναιοτέρας τάσεως άπαντωμένης κατά τό πρώτον έτος 1875 ότε έπωλήθησαν ύπερτριπλάσιοι κλήροι τών κατά μέσον όρον καθ' εκάτερον τών δύο τελευταίων έτών πωληθέντων, εις άπόδειξιν της σημασίας του πρώτου πάντοτε ένθουσιασμοϋ. Οί από τών τακτικών συνδρομών τών μελών της έταιρίας πόροι αναβιβάζονται εις π. δρ. 124,559, της γενναιοτέρας μέν τάσεως αύτων άπαντωμένης κατά τό έτος 1861, ότε εισήγαγον εις

τὸ ταμείον τῆς ἐταιρίας 10,791, τῆς χλιαρωτέρας δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1864, ὅτε εἰσῆγαγον εἰς τὸ ἐταιρικὸν ταμείον 2,320. Οἱ ἀπὸ τῶν ἐκτάκτων συνδρομῶν πόροι ἀναβιβάζονται εἰς π. δραχ. 57,886, τῆς γεναιοτέρας τάσεως αὐτῶν ἀπαντωμένης κατὰ τὸ ἔτος 1873, ὅτε εἰσῆγαγον εἰς τὸ ταμείον τῆς ἐταιρίας 12,636, καὶ τῆς χλιαρωτέρας κατὰ τὸ ἔτος 1876 ὅτε εἰσῆγαγεν 962, χωρὶς νὰ μνημονεύσωμεν τὸ ἔτος 1864 ὅπερ οὐδὲν εἰσῆγαγε. Οἱ ἐκ πωλήσεως ὕλικου κλπ. ἀχρήστων τῆς ἐταιρίας πόροι ἀναβιβάζονται εἰς π. δρ. 8,869, τὸ πλεῖστον τῶν ὁποίων ἀνάγεται εἰς τὸ ἔτος 1878, ὅτε ἐπωλήθησαν ἀντικείμενα ἀντὶ 5,487 δρ. διπλάσια σχεδὸν τῶν καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ τῆς περιόδου ἔτη. Οἱ ἀπὸ τῶν εἰσιτηρίων εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν Μυκηναίων ἀρχαιοτήτων πόροι ἀνεβιβάσθησαν εἰς π. δρ. 1400 ἢτοι εἰς 303 κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπιβολῆς των (1877) καὶ 1095 κατὰ τὸ ἐπόμενον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐξόδα τῆς ἐταιρίας, ἡ σημαντικωτέρα κατηγορία αὐτῶν περιλαμβάνει φυσικῶς τὰς ἀνασκαφάς, αἱ διὰ τὰς ὁποίας δαπάναι ὑπολογίζονται εἰς π. δρ. 295,903. Ἡ μεγαλειτέρα ἔντασις τῶν ἐργασιῶν τούτων ἀπαντᾷται ἐν ἔτει 1876, ὅτε ἀνέβη ἢ δι' αὐτὰς δαπάνη εἰς δρ. 53,311, καὶ ἡ μικροτέρα ἐν ἔτει 1864, ὅτε ἐδαπανήθησαν 1,156, ἀφινόμενου τοῦ ἔτους 1868 ὅτε οὐδὲν διὰ τοιαύτας ἐργασίας ἐδαπανήθη. Κατόπιν ἔρχονται αἱ πρὸς ἀγορὰν ἀρχαιοτήτων δαπάναι, ὑπολογιζόμεναι εἰς π. δρ. 101,492· ἡ μεγαλειτέρα ἔντασις αὐτῶν ἀπαντᾷται κατὰ τὸ ἔτος 1876 ὅτε ἠγοράσθησαν ἀρχαιοτήτες ἀξίας δρ. 15,663 καὶ ἡ μικροτέρα κατὰ τὸ ἔτος 1864, ὅτε ἠγορασθησαν ἀντὶ δρ. 1,414, κατὰ τὰ ἔτη 1859 καὶ 1866 μὴ ἀγορασθεῖσαι διόλου. Αἱ εἰς μισθοὺς ὑπαλλήλων τῆς ἐταιρίας δαπάναι ἀνέρχονται εἰς π. δρ. 25,620· τὸ ἀνώτερον ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1878, ἢτοι δρ. 5,474, καὶ τὸ κατώτερον κατὰ τὸ ἔτος 1864, ἢτοι 696. Αἱ διὰ τὰς ἐπισκευὰς καὶ περιτοιχίσεις τῶν ἀρχαιοτήτων δαπάναι ἀναβιβάζονται εἰς π. δρ. 23,163· τὸ ἀνώτερον

ποσὸν αὐτῶν κατὰ τὸ ἔτος 1878, ἢτοι 9,295, καὶ τὸ κατώτερον κατὰ τὸ 1864, ἢτοι 35, κατὰ τὰ ἔτη 1867—1870 καὶ 1874 οὐδενὸς ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ταυτῇ δαπανηθέντος. Αἱ διὰ τὸ γραφεῖον τῆς ἐταιρίας δαπάναι ἀναβιβάζονται εἰς π. δρ. 17,666· τὸ ἀνώτερον ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1870, ἢτοι 2,315, καὶ τὸ κατώτερον τῷ 1865, ἢτοι 178. Αἱ διὰ τὸ Μουσεῖον δαπάναι ἀνέρχονται εἰς π. δρ. 14,223· τὸ ἀνώτερον ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1878, ἢτοι 4,251, καὶ τὸ κατώτερον κατὰ τὸ ἔτος 1864, ἢτοι 81, κατὰ τὰ ἔτη 1859—62 οὐδενὸς δαπανηθέντος ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ.

ΣΙΔΗΡΟΠΑΡΑΓΩΓΗ.

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν τῇ τελευταίᾳ δεκαπενταετίᾳ, 1868—1882, σιδηροπαραγωγὴν εἰς τρεῖς κατ' ἐξοχὴν σιδηροπαραγωγοὺς ἐπικρατείας, ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἐν Γερμανίᾳ. Κατὰ τὸ ἔτος 1868 ἡ μὲν Ἀγγλία παρήγαγε 4,970,206 τόνους, αἱ δὲ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι 103,000, ἡ δὲ Γερμανία 1,053,260, καὶ αἱ τρεῖς ὅμοῦ 7,626,466 τόνους. Κατὰ τὸ ἔτος 1873 ἡ μὲν Ἀγγλία παρήγαγεν 6,566,451 τόνους, αἱ δὲ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι 2,868,278, ἡ δὲ Γερμανία 2,174,737, καὶ αἱ τρεῖς ὅμοῦ 11,609,466 τόνους. Κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἡ μὲν Ἀγγλία παρήγαγεν 6,608,664 τόνους, αἱ δὲ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι 2,314,585, ἡ δὲ Γερμανία 1,421,665, καὶ αἱ τρεῖς ὅμοῦ 10,344,916 τόνους. Κατὰ τὸ ἔτος 1882 ἡ μὲν Ἀγγλία παρήγαγεν 8,493,287 τόνους, αἱ δὲ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι 5,178,121, ἡ δὲ Γερμανία 3,170,957, καὶ αἱ τρεῖς ὅμοῦ 16,842,365 τόνους. Καθόσον μεταβαίνομεν ἐν τῇ προκειμένῃ περιόδῳ ἀπὸ τῆς μιᾶς τετραετίας εἰς τὴν ἐτέραν, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ σιδηροπαραγωγή τῶν ἐν λόγῳ

τριῶν ἐπικρατειῶν ἀπὸ $7 \frac{6}{10}$ ἑκατομμυρίων ἐν ἔτει 1868 ἀνέβη εἰς $11 \frac{6}{10}$ τῷ 1873, καταβάσα δὲ εἰς $10 \frac{3}{10}$ τῷ 1877 ἀνέβη εἰς $16 \frac{8}{10}$ τῷ 1882, δηλαδὴ ὑπερεδιπλασιάσθη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς τὸ τέλος τῆς δεκαπενταετίας.

Μεταξὺ τῶν τριῶν ἐπικρατειῶν γεναιότεραν τάσιν εἰς αὐξησιν τῆς σιδηροπαραγωγῆς παριστῶσιν αἱ Ἑνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, περὶ τοῦ σιδήρου τῶν ὁποίων ἐπραγματεύθημεν καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἐν φυλλ. 127 σελ. 286. Ἀπὸ 103,000 τόνων ἐν ἔτει 1868 ἡ σιδηροπαραγωγή τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἀνέβη εἰς 2,868,278 τῷ 1873, καταβάσα δὲ εἰς 2,314, 585 τῷ 1877 ἀνέβη εἰς 5,178,121 τῷ 1882, δηλαδὴ ὑπερεπεντακονταπλασιάσθη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς τὸ τέλος τῆς δεκαπενταετίας. Κατόπιν τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν ἔρχεται ἡ Γερμανία, τῆς ὁποίας ἡ σιδηροπαραγωγή ἀπὸ 1,053,260 τόνων τῷ 1868, ἀνέβη εἰς 2,174,737 τῷ 1873, καταβάσα δὲ εἰς 1,421,665 τῷ 1877 ἀνέβη εἰς 3,170,957 τῷ 1882, δηλαδὴ ὑπερετριπλασιάσθη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς τὸ τέλος τῆς δεκαπενταετίας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀγγλίαν, ἡ σιδηροπαραγωγή καὶ τῶν τριῶν τμημάτων αὐτῆς (Ἀγγλία, Σκωτία, Ἴρλανδία) ἀπὸ 4,970,206 τόνων ἐν ἔτει 1868, ἀνέβη εἰς 6,566,451 τῷ 1873, εἰς 6,608,664, τῷ 1877 καὶ εἰς 8,493,287 τῷ 1882, δηλαδὴ παρ' ὀλίγον ἐδιπλασιάσθη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς τὸ τέλος τῆς δεκαπενταετίας.

Ὅσον ἀφορᾷ ἰδιαιτέρως τὸν χάλυβα, ἡ εὐρωστία τῆς παραγωγῆς ἠκολούθησε τὴν ἐξῆς ὁδόν. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ 633,733 τόνων ἐν ἔτει 1878 ἀνέβη εἰς 1,235,785 ἐν ἔτει 1882, δηλαδὴ ἐδιπλασιάσθη, καὶ ἐν ταῖς Ἑνωμέναις Πολιτεῖαις ἀπὸ 508,000 τόνων ἐν ἔτει 1878 ἀνέβη εἰς 1,241,000 κατὰ τὸ ἔτος 1882, δηλαδὴ ὑπερεδιπλασιάσθη. Ἐν γένει κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἐν λόγῳ ἐπικρατείας ἡ παραγωγή τοῦ χάλυβος ἀνέβη ἀπὸ 1,141,733 τόνων ἐν ἔτει 1878 εἰς 2,476,785 ἐν ἔτει 1882· αὐξήσεις κατὰ 1,335,052 τόνους ἐν διαστήματι πενταετίας.

Ἐν ἀπὸ γενικῆς ἀφετηρίας ἐπισκοπήσωμεν τὴν σιδηροπαραγωγὴν κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς τάσεις, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ πληθμονὴ τῶν προϊόντων αὐτῆς δὲν ὑπῆρξεν ἀνάλογος πρὸς τὴν βιομηχανικὴν κατανάλωσιν τοῦ σιδήρου. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ προσφορὰ ὑπῆρξεν οὐσιωδῶς μεγαλειτέρα τῆς ζητήσεως, καὶ ἐπομένως ἐπῆλθε πτώσις εἰς τὰς τιμὰς τοῦ σιδήρου. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀπαντᾶται ζωηρότερον ἐν ταῖς Ἑνωμέναις Πολιτεῖαις, ἐν ταῖς ὁποίαις αἱ μὲν σιδηροκάμινοι ἀπὸ 455 κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1881 κατέβησαν εἰς 334 κατὰ τὸ θέρους τοῦ 1883, αἱ δὲ τιμαὶ τοῦ σιδήρου ἀπὸ 25 δολλαρίων κατέπεσαν εἰς 21. Ἐν τούτοις καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ παρατηρεῖται ἡ αὐτὴ τάσις. Ἐν Ἀγγλίᾳ αἱ σιδηροκάμινοι ἀπὸ 561 κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχ. ἔτους κατέβησαν νῦν εἰς 535, ὁ ἀκατέργαστος δὲ σίδηρος τοῦ Κλέβελανδ πωλεῖται κατὰ 6 δηνάρια εὐθηνότερον τοῦ ὅσον ἐπωλεῖτο πρὸ ὀλίγου σχετικῶς χρόνου. Καὶ ἐν γένει, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατανάλωσιν τοῦ σιδήρου ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐνῶ κατὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τοῦ 1882 ὑπελογίζετο αὐτῇ εἰς 2,244,565 τόνους, κατὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τοῦ 1883 ὑπελογίσθη εἰς 2,218,925. Ἰδιαιτέρως δὲ ἡ ἐξαγωγή ἀπὸ 2,094,839 τόνων κατὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τοῦ 1882 κατέπεσαν εἰς 1,972,379 κατὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τοῦ 1883.

A. Γ.

ΘΕΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ.

Δὲν πρόκειται περὶ ὑπερασπίσεως ἢ κατακρίσεως τοῦ μηχανικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς νεωτέρας βιομηχανίας. Αἱ μηχαναὶ καὶ ὑπάρχουσι διότι ὑπάρχουσι, καὶ ἐφευρίσκονται διότι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα δὲν ὀκνεῖ. Ἡ ἀνθρωπότης ἐκτυλίσσει ἀρχῆθεν τὸν βίον τῆς ἀπὸ σταθμοῦ εἰς σταθμὸν πάντοτε μηχανῶν.

νωμένη. Ἡ μηχανή εἶναι τὸ κατ' ἐξοχήν σύμβολον τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ στοιχειωδέστερου ἐργαλείου, τὸ ὅποιον ὀλόκληρον τὸ λοιπὸν βασιλείον τῶν ζῶων δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐφεύρη, μέχρι τοῦ συμπλέγματος τῶν θαυμασίων μηχανῶν, αἵτινες κινουσι τὴν ἐκπληξίν ὄλων τῶν αἰώνων.

Μεταξὺ τῶν διαφορῶν προσαρμογῶν τῆς μηχανικῆς, ἐκείνη ἣτις ἀναφέρεται εἰς τὴν γεωργικὴν ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, ὅτι ἀποτείνεται εἰς μίαν τῶν μεγαλειτέρων τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀναγκῶν. Ἡ παραγωγή τῶν θρεπτικῶν ὑλῶν καὶ ἡ λοιπὴ παρασκευὴ τῶν χαρακτηρίζει τὴν ἀνάγκην ταύτην. Ἐν γένει ἡ γεωργικὴ μηχανικὴ ἀποτελεῖ εὐρείαν τοῦ ἐν ᾧ ζῶμεν μηχανικοῦ αἰῶνος σελίδα. Ἐν τοῖς διαφοροῖς μηχανήμασιν αὐτῆς κυρίαν ἔχει θέσιν ἡ θεριστικὴ μηχανὴ περὶ ἧς ὁ νῦν λόγος. Διάφορα εἶδη θεριστικῶν μηχανῶν ἐπενόησε μέχρι τοῦδε ἡ εὐφυΐα. Μεταξὺ ὄλων διακρίνονται αἱ μηχαναὶ τοῦ Wood, τοῦ Peltier, τοῦ Lallier τοῦ Durand, τοῦ Mac-Cormiek, τοῦ Samuelson, τοῦ Manny-Roberts κλπ. Ἴνα δώσωμεν γενικὴν ἔννοιαν τῆς λειτουργίας τῶν μηχανῶν τούτων, θέλομεν πραγματευθῆ ἰδιαιτέρως περὶ τῆς θεριστικῆς μηχανῆς τοῦ ἐξ Ἑλληνόφης τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καταγομένου Mac-Cormiek.

Ἀπανταχοῦ ἡ μηχανὴ αὕτη ἐγένετο δεκτὴ μετὰ μεγάλῃς ζωηρότητος. Ἐφευρεθεῖσα τῷ 1842 καὶ ὑποστάσα ἀλλεπαλλήλους δοκιμὰς, περιεβλήθη διὰ προνομιακῶν διπλωμάτων ἐν Ἀμερικῇ, Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ. Ἐν τῇ πρώτῃ δωδεκαετίᾳ ἐπωλήθησαν 2,500 τοιαῦται μηχαναὶ, καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ἔλαβε μεγάλας κατόπιν διαστάσεις.

Ἡ μηχανὴ αὕτη συνίσταται ἐξ ἑνὸς μεγάλου τροχοῦ εἰς τὴν περίμετρον τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσιν ἐξοχαί, ἐμπηγόμεναι ὀλίγον εἰς τὴν γῆν, ἐμποδίζουσαι αὐτὸν νὰ ὀλισθαίνῃ, καὶ δίδουσαι εἰς τὴν μηχανὴν μεγάλην ἀντίστασιν. Ὁ τροχὸς οὗτος δανέμει τὴν κίνησιν εἰς ὄλον τὸ σύστημα τῆς μηχανῆς. Δι' ἰμάντος κινεῖται ἡ πτερωτὴ, στηριζομένου τοῦ σίτου ἐπὶ

τοῦ πρίονος, τοῦ ὁποίου ἡ ἐργασία οὕτως εὐκολύναται. Ὁ ἴδιος τροχὸς μεταδίδει κίνησιν ἀντίθετον εἰς ἕτερον τροχὸν συμπλοκῆς, τοῦ ὁποίου ὁ γωνιώδης ἄξων κινεῖ τὴν ἐπὶ τῆς γωνίας προσηρτημένην ράβδον, ἡ δὲ ράβδος αὕτη, ἐφηρμοσμένη οὔσα ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἄκρου εἰς τὸν πρίονα, μεταδίδει εἰς αὐτὸν πριονιστικὴν κίνησιν διὰ τῆς ὁποίας θερίζει οὗτος τὸν σῖτον εἰς τὴν βᾶσιν του. Ὁ σῖτος, ἅμα κοπῆ, στρέφεται διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν πτερῶν ἐπὶ τῆς ὀπισθεν τοῦ πρίονος πλακῶς, ὅθεν ἕτερος ἐργάτης, ἔχων τοὺς πόδας ἀνοικτοὺς καὶ καθήμενος ἐπὶ στενῆς ἐδρας, σύρει διὰ δικράνου τὰ χειρόβολα. Εἶδος δὲ ὑνίου, τελειμένου εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ πρίονος ἄκρον, ἀνοίγει μεταξὺ τοῦ σίτου δρόμον, καὶ προσδιορίζει τὸ πλάτος τῆς θερισθησομένης λωρίδος.

Ἡ μηχανὴ ζεύγνυται εἰς δύο ἵππους ἔμπροσθεν. Διὰ τὴν κίνησιν καὶ τὴν ἐργασίαν αὐτῆς ἀπαιτοῦνται δύο ἄνθρωποι, εἰς ἀμαξήλατης καὶ ἕτερος ἐργάτης διὰ τὰ χειρόβολα. Ὑπολογίζεται ὅτι δι' αὐτῆς δύναται νὰ θερισθῶσι κατὰ μέσον ὄρον 40 στρέμματα εἰς 2 ὥρας. Ἐπομένως διὰ δεκαῶρου ἐργασίας δύναται ἡ ἐν λόγῳ θεριστικὴ μηχανὴ νὰ θερίσῃ ἄγρον 50 στρεμμάτων. Ἴδου διὰ τὴν ἡμερησίαν ταύτην ἐργασίαν τὰ ἐξοδα τῆς μηχανῆς: Δύο ἵπποι καὶ εἰς ἀμαξήλατης δρ. 8, εἰς ἐργάτης διὰ τὰ χειρόβολα δρ. 5, τέσσαρες ἐργάτιδες ἵνα δένωσι τὰ χειρόβολα δρ. 8 πρὸς 2 δρ. ἐκάστη, το ὄλον δρ. 24. Ἐν τούτοις ἵνα θερισθῶσι 50 στρέμματα ἄγρου διὰ τῆς ἀνθρωπίνης χειρὸς καὶ τῆς κόσσης ἀπαιτοῦνται πλέον τῶν 90 δραχμῶν. Ἐν Γαλλίᾳ ὑπελόγιζον διὰ τὸν κατ' ἀποκοπὴν θερισμὸν 40 στρεμμάτων δραχμὰς 18, ἐπομένως ὁ ἄγρος τοῦ παραδείγματος τῶν 50 στρεμμάτων ἀπήτει δαπάνην πενταπλασίαν. Ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ συστήματος τῆς πληρωμῆς εἰς εἶδος ἐκ τοῦ γεωργικοῦ προϊόντος εὐθάνει εἰς πολὺ μεγαλειότερον ποσόν. Καὶ ἂν δὲ συνυπολογίσωμεν εἰς τὰ εἰρημένα ἐξοδα τῆς θεριστικῆς μηχανῆς τοὺς τόκους καὶ τὸ χρεωλύσιον τοῦ ἐκ δρ. 750 κεφαλαίου τῆς, μένει τοιαύτη

διαφορὰ ὑπὲρ τῆ γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τῆς θεριστικῆς μηχανῆς τῆς, ὥστε ὑπερβαίνει ἢ σύγκρισις πάντα λόγον.

II.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Τὰ Πανεπιστήμια τῆς Γερμανίας ἀριθμοῦνται εἰς 21, ἐξ ὧν 10, δηλαδή τὸ ἡμισυ σχεδόν, περιέχει μόνῃ ἡ Πρωσία. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαμηνίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτῶντων ἐν τοῖς Γερμανικοῖς Πανεπιστημίοις ἀνῆρχετο εἰς 25,084, ἀπέναντι τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 23,834. Ὑπάρχει λοιπὸν αὐξήσις κατὰ 1260, ἧτοι 5,4 τοῖς 0/0. Ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς τελευταίας ἐξαμηνίας 12,591 ἀνήκουσιν εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Πρωσίας καὶ 12,493 εἰς τὰ τῆς λοιπῆς Γερμανίας. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος οἱ τῶν πρώτων φοιτηταὶ ὑπελογίζοντο εἰς 11,948 καὶ οἱ τῶν δευτέρων εἰς 11,886.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ Σχολὰς διαμοίρασιν τοῦ πληθυσμοῦ τούτου τῶν φοιτητῶν, ἰδοὺ πῶς παρίσταται αὕτη ἐν τῇ ὑπ' ὄψιν ἀπογραφικῇ ἀριθμῆσει: Αἱ Θεολογικαὶ Σχολαὶ περιλαμβάνουσι 3,558 διαμαρτυρομένους (αὐξήσις σχετικῶς πρὸς τὸ ἡγούμενον ἔτος 15 τοῖς 0/0) καὶ 814 καθολικοὺς (αὐξήσις 7 τοῖς 0/0). Αἱ νομικαὶ Σχολαὶ περιλαμβάνουσι 5,426 ἀντὶ τῶν 5,603 τοῦ παρελθόντος ἔτους (μείωσις 3 τοῖς 0/0). Αἱ ἰατρικαὶ Σχολαὶ περιλαμβάνουσι 6,172 ἀντὶ τῶν 5,303 τοῦ παρελθόντος ἔτους (αὐξήσις 16, 4 τοῖς 0/0). Αἱ φιλοσοφικαὶ Σχολαὶ περιλαμβάνουσιν 9,177 ἀντὶ τῶν 9,073 τοῦ παρελθόντος ἔτους (αὐξήσις 4,8 τοῖς 0/0).

Μεταξὺ τῶν διαφόρων Πανεπιστημίων τῆς Γερμανίας τὸ ἐν Βερολίῳ περιέχει τὸν μείζονα ἀριθμὸν τῶν φοιτητῶν (3,062), κατόπιν ἔρχεται τὸ ἐν Λειψία (3,097), καὶ τὸ τοῦ Μονάχου (2,295). Τὸν μικρότερον ἀριθμὸν περιέχει τὸ τῆς

Ροστόκ. Ὁ μείζων ἀριθμὸς τῶν διαμαρτυρομένων φοιτητῶν τῆς Θεολογίας ἀπαντᾷται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Λειψίας καὶ τῶν καθολικῶν ἐν τῷ τῆς Βυρτεμβέργης. Πιλείνας σχετικῶς φοιτητὰς τῆς νομικῆς παρέχει τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου (822) σχεδὸν τὸ τρίτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν αὐτοῦ· κατόπιν δὲ τῶν φοιτητῶν τῆς νομικῆς ἔρχονται οἱ τῆς ἱατρικῆς (707 ἧτοι 30 τοῖς 0/0). Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βυρτεμβέργης περιέχει, ἐπὶ 1085 φοιτητῶν, 600 φοιτηταὶ τῆς νομικῆς Σχολῆς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου ἀνέρχεται εἰς 773, ἧτοι εἰς 11 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ὅλου.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

Ὁ ταχυδρομικὸς ὀργανισμὸς τῶν ἐπικρατειῶν καὶ ἡ κανονικὴ αὐτοῦ λειτουργία ἀποτείνεται εἰς μίαν τῶν κυριωτέρων ἀναγκῶν τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἐνδεικτικωτάτους ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἀριθμοὺς ἐκ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ (Ἀγγλία, Σκωτία, Ἰρλανδία) ταχυδρομίας. Εἰς 15,406 ἀνέρχονται νῦν τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα αὐτῆς (αὐξήσις κατὰ 488 ἀπέναντι τοῦ ἡγούμενου ἔτους). Ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμματοκιβωτίων ἠϋξήθη κατὰ 770, καὶ ἐν γένει εἰς 30,100 ὑπολογίζονται τὰ μέρη ἐν οἷς δέχεται ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ ταχυδρομία ἐπιστολάς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς ταχυδρομικοῖς γραφείοις ἐργαζομένων ἀναβιβάζεται εἰς 44,600, ἐξ ὧν 2,561 γυναῖκες.

Κατὰ τὴν ἐτησίαν ἐκθεσιν τῆς διευθύνσεως τῶν Ἀγγλικῶν ταχυδρομειῶν ἐν τῇ ἐνιαυσίῳ περιόδῳ 1882—1883 ἐστάλησαν καθ' ἅπασαν τὴν χώραν 1,280,636,200 ἐπιστολαὶ, ἐξ ὧν 11,264,126 συστημέναι, 144,016,200 δελτάρια, 288,206,400 δεμάτια καὶ ἐγκύκλιοι, καὶ 140,682,600 ἐφημερίδες. Κατὰ μέσον ὄρον ἀναλογοῦσι δι' ἕκαστον ἄτομον

τοῦ Ἀγγλικοῦ πληθυσμοῦ 36 ἐπιστολαὶ ἀπέναϊτι 21 ἀναλογουσῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαις, 15 ἐν Γαλλίᾳ, 13 ἐν Γερμανίᾳ, 6 ἐν Ἰταλίᾳ καὶ 5 ἐν Ἰσπανίᾳ. Πλέον τῶν 5,650,000 ἐπιστολῶν ἐπεστράφησαν, ἕνεκα μὴ εὐρέσεως τοῦ παραλήπτου, εἰς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον, ἐξ ὧν 562,291 ἔμειναν χωρὶς οὔτε ὁ εἰς ὃν ἀπεστέλλοντο οὔτε ὁ ἀποστολεὺς νὰ ἀνακαλυφθῇ. Πλέον τῶν 500,000 δελταρίων καὶ 477,978 ἐφημερίδες ἐπεστράφησαν μὴ εὐρεθέντος τοῦ παραλήπτου. Πλέον τῶν 26,000 ἐπιστολῶν ἐδόθησαν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἄνευ διευθύνσεως, ἐξ ὧν τινὲς περιεῖχον χρήματα καὶ ἐπιταγὰς ἀξίας 6,016 λιρῶν στερλινῶν, αἷτιες ἐκτὸς 150 λιρῶν ἐπεστράφησαν εἰς τοὺς ἀποστολεῖς. Περίπου 30,000 ἀντικείμενα ἐλύθησαν ἐκ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὰ καλύμματος, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἠδύναντο νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον. Ἴνα νοήσῃ τις τὴν ἰκανότητα τῶν Ἀγγλικῶν ταχυδρομείων ἀρκεῖ ἡ παρατήρησις, ὅτι ἐν μόνον κατάστημα ἐδωκεν ἐν μίᾳ μόνῃ ἡμέρᾳ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον 132,000 ἐπιστολάς, ἕτερον δὲ 167,000 δελτάρια.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ.

1. — Ἡ μέταξα, ἥτις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν δὲν ἐφαίνετο μεταξὺ τῶν προϊόντων τῆς Ἀμερικῆς, ἤρχισεν ἤδη σπουδαίως νὰ ἀναπτύσσῃ τὰ ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ βιομηχανικὰ διπλώματά της. Κατὰ τὸ ἔτος 1881—82 ἡ μεταξοποιητικὴ τῆς Ἀμερικῆς βιομηχανία, ἐνθαρρυνομένη ἀπὸ διαφορῶν διοικητικῶν καὶ φορολογικῶν μέτρων, προέβη μέχρι τοιοῦτου σημείου, ὥστε εἰσῆγαγεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης 3,532,683 λίτρας ἀκατεργάστου μεταξῆς καὶ 9,357,709 εἰς τοὺς λοιποὺς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν λιμένας, ἐν ὧν 12,890,392 λίτρας.

2. — Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἀγγλίας ἀνεβιβάσθη κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος εἰς 241,500,000 λίρας στερλίνας, ἐξ ὧν 75,800,000 ἀνήκουσιν εἰς μόνην τὴν ἀπὸ τοῦ βάμβακος καὶ τῶν κατ' αὐτὸν τεχνουργημάτων ἐμπορίαν. Ὁσον ἀφορᾷ τὸ μετὰ τῆς Αἰγύπτου Ἀγγλικὸν ἐμπόριον τῆς πρώτης ἐξαμηνίας τοῦ 1883, κατὰ μὲν τὴν ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰσαγωγὴν ἀνήλθεν εἰς 5,660,000 λιρ. στερλίνας, κατὰ δὲ τὴν ἐκ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Αἴγυπτον εἰσαγωγὴν ἀνήλθεν εἰς 1,977,000. Σχετικῶς πρὸς τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τοῦ 1882 ὑπάρχει αὐξήσις 775,000 λιρ. στερλ. κατὰ τὴν ἐξ Αἰγύπτου εἰσαγωγὴν καὶ 610,000 κατὰ τὴν ἐξ Ἀγγλίας.

3. — Ἐν Γαλλίᾳ ἐνῶ τῷ 1879 οἱ κατασκευασταὶ παιγνιοχάρτων ὑπελογίζοντο εἰς 39 καὶ οἱ ἔμποροι αὐτῶν εἰς 13,422, τῷ 1882 ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν κατασκευαστῶν ἀνέβη εἰς 60, τῶν δὲ ἐμπόρων εἰς 13,911. Οἱ φόροι, τοὺς ὁποίους ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις εἰσέπραξεν ἐν ἔτει 1882 ἐπὶ τῶν παιγνιοχάρτων, ἀναβιβάζονται εἰς 2,362,000 δραχμάς.

4. — Εἷς μόνος κλάδος τῆς ἀλιευτικῆς ἐν Σκωτίᾳ, ὁ περὶ τὴν ἀλιεῖαν τῆς ἀρέγκας καταγιγνώμενος, ἐνησχόλησεν 99,396 ἐργάτας κατὰ τὸ ἔτος 1882, ὑπολογίζονται δὲ εἰς ἡμισυ σχεδὸν ἑκατομμύριον ἀνθρώπων τὰ ἀπὸ τῆς βιομηχανίας ταύτης ζῶντα μέλη τῶν ἀλιευτικῶν οἰκογενειῶν.

5. — Ἐν δὲ τῇ Ἰταλίᾳ οἱ περὶ τὴν ὑποβρύχιον συλλογὴν τοῦ κοραλίου ἀσχολούμενοι ὑπολογίζονται εἰς 4,200 ἐπὶ 500 λέμβων, ἀναβιβαζομένου εἰς 56,000 χιλιόγραμμα τοῦ ποσοῦ τῆς ἐνιαυσίας συγκομιδῆς, ἀξίας $4\frac{2}{10}$ ἑκατομμυρίων δραχμῶν περίπου.

5. — Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Παρισίοις φορολογουμένων κυνῶν ἀνέρχεται εἰς 200,000, ἐξ ὧν διὰ μὲν τοὺς πρὸς φρούρησιν χρησιμεύοντας πληρώνουσιν οἱ κύριοι αὐτῶν 5 δραχμῶν ἐτήσιον φόρον, διὰ δὲ τοὺς πρὸς τέρψιν 40.

6. — Ὁ γαιάνθραξ, τὸν ὅποιον περιέχει ἡ χώρα τῆς Δημοκρατίας τῆς Πενσυλβανίας, ὑπολογίζεται εἰς 9,600,000,000. Διὰ τρεῖς αἰῶνας ἡ ποσότης αὕτη θεωρεῖται ἀρκετὴ ἐν τῇ ἐνεστώσῃ τῆς ἀτμοκινήτου βιομηχανίας προοδευτικῆ εἰς γαιάνθρακα καταναλώσει. Ἐν γένει τὰ ἀνθρακοῦχα στρώματα ὑπολογίζονται εἰς περιφέρειαν 320,000 τετραγωνι-

κῶν μιλίων καὶ λαμβάνεται ὡς βάσις τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ γαιάνθρακος ὁ μέσος ὄρος 30 ποδῶν βάθους καθ' ἅπασαν τὴν ἔκτασιν τοῦ ἀνθρακούχου ἐδάφους.

7. — Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1870 μέχρι τοῦ ἔτους 1880 οἱ κάτοικοι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἠύξησαν κατὰ 41,594,495, ἐκ τῶν ὁποίων 2,812,191 εἶναι μετανάσταται. Ἡ ἐτήσια αὔξηση τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι 3 τοῖς 0/10, ἐπομένως ὁ διπλασιασμός αὐτοῦ γενήσεται εἰς 33 ἔτη.

8. — Αἱ Ἰρλανδικαὶ πτωχεύσεις ἠκολούθησαν τὰς ἐξῆς τάσεις. Αἱ μὲν κηρύξεις αὐτῶν ἀπὸ 323 ἐν ἔτει 1880 κατέβησαν εἰς 233 τῷ 1884 καὶ κατέπεσαν εἰς 190 τῷ 1882, οἱ δὲ συμβιβασμοὶ αὐτῶν ἀπὸ 305 ἐν ἔτει 1880, κατέβησαν εἰς 226 τῷ 1881 καὶ εἰς 216 τῷ 1882. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι μαρτυροῦσι οἰκονομικὴν ἐν τῇ νήσῳ βελτίωσιν.

9. — Ἡ ἀξία τοῦ ἐν Λονδίῳ φωταερίου ἀπὸ 4 σελίνων κατὰ κυβικόν πόδα ἐν ἔτει 1869 κατέβη εἰς 3 σελ. 2 πέν. ἐν ἔτει 1882. Προήχθη δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἔκτοτε ἡ φωταεριοποιητικὴ βιομηχανία, ὥστε ἐνῶ εἰς τόνος λιθάνθρακος κατὰ τὸ 1869 παρήγεν 8,438 κυβικοὺς πόδας φωταερίου, κατὰ τὸ 1882 παρήγαγεν 9,417.

10. — Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσιν 4563 φιλανθρωπικὰ καταστήματα, ἐξ ὧν 364 εἶναι νοσοκομεῖα 789 νοσοκομο-ἀναχωρητήρια καὶ 410 ἀναχωρητήρια, ἤτοι ἐν ἀνά 24,000 κατοίκους. Τὸ προσωπικὸν τῶν καταστημάτων τούτων συνίσταται ἐξ 28,670 προσώπων, ἤτοι 2,787 ἰατρῶν καὶ χειρουργῶν, 3,050 ὑπαλλήλων, 11,286 καλογραϊῶν καὶ 11,555 ὑπηρετῶν. Περιέχουσι 164,955 κλίνας, ἐξ ὧν 71,192 διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀσθενῶν, 54,243 διὰ τοὺς ἀναπήρους, γέροντας καὶ ἀνιάτους, 16,050 διὰ τὰ ὑπὸ προστασίαν παιδία καὶ 23,459 διὰ τὸ προσωπικόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κυρίως νοσοκομεῖα, εἰσέρχονται ἐν αὐτοῖς κατ' ἔτος 360,000 ἄτομα, παραμένουσι κατὰ μέσον ὄρον 40,000 ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς τὸ ἕτερον ἔτος, καὶ γενικῶς εἰπεῖν ὁ ἀριθμὸς τῶν νοσηλευομένων εἶναι 90 πρὸς 10,000 κατοίκους.

11. — Ἐκ τῆς τελευταίας ἐν Γερμανίᾳ ἀπογραφῆς πληροφоруόμεθα, ὅτι αἱ ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ ταύτῃ χῆραι ἀνέρχονται εἰς 1,901,540, ἐνῶ οἱ ἔγγαμοι ἀνέρχονται εἰς 7,719,362. Δηλαδή ἐπὶ τεσσάρων ἔχουσῶν τὸν ἄνδρα τῶν γυναι-

κῶν ὑπάρχει μία ἡτις τὸν ἐστερήθη. Ἡ ἀναλογία τῆς χηρείας αὕτη ἔχει τί φοβερόν.

12. — Ἐν Βρασίλιᾳ ὑπάρχουσιν ἐτι 1,346,648 δούλοι. Ὃτε ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1871 περὶ τῆς βαθμῆδὸν ἀπελευθερώσεως αὐτῶν ὑπῆρχον ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς δημοσίοις βιβλίοις 1,547,660 δούλοι, ὥστε εἰς διάστημα 40 ἐτῶν ὁ ἀριθμὸς ἠλαττώθη κατὰ 200,000 περίπου, ἤτοι κατὰ $1\frac{1}{3}$ τοῖς $\frac{0}{10}$ ἐτησίως. Κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην θὰ χρειασθῶσιν 60—70 ἔτη μέχρις ἐντελοῦς ἐξαλειφῆως τῆς δουλείας ἐκ Βρασίλιας. Εὐτυχῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπελευθερώσεων αὐξάνει ἀδιακόπως. Ἐν συνόλῳ ἠλευθερώθησαν ὑπὸ τοῦ κράτους 42,893, ὑπὸ ἰδιωτῶν 56,056 καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων μαύρων 1354. Μέση ἀξία ἐκάστου δούλου εἶναι δραχμαὶ 4875, ὥστε ἡ ἀξία τῶν νῦν ὑπαρχόντων εἶναι $2\frac{1}{8}$ δισεκατομμύρια δραχμῶν.

13. — Οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἐξόδα τῆς παραστάσεως τῶν πρέσβων καὶ πληρεξουσίων ὑπουργῶν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ὠρίσθησαν ὡς ἐξῆς: 284,000 φράγκα διὰ τὸν ἐν Πητροπόλει πρεσβευτὴν, 198,000 διὰ τὸν ἐν Λονδίῳ, 169,000 διὰ τὸν ἐν Βιέννῃ, 439,000 διὰ τὸν ἐν Βερολίῳ καὶ Κωνσταντινουπόλει, 149,000 διὰ τὸν ἐν Μαδρίτῃ, 409,000 διὰ τὸν ἐν Ρώμῃ, καὶ 60,000 διὰ τὸν ἐν Βέρνη πληρεξούσιον ὑπουργόν. Ὑπάρχουσιν 9 πληρεξούσιοι ὑπουργοὶ πρώτης τάξεως μετὰ 30,000 φρ. μισθοῦ καὶ 43 δευτέρας τάξεως μετὰ 24,000 φρ., ἐξαιρουμένων τῶν δαπανῶν τῆς παραστάσεως. Οἱ ἀπεσταλμένοι δευτέρας τάξεως λαμβάνουσι τοὺς ἐξῆς μισθοὺς: Ἐν Πεκίῳ 60,000 φράγκα, ἐν Μεξικῷ 55,000, ἐν Βασιγκτῶνι, Τοκίῳ (Ἰαπωνία) καὶ Ρίῳ Ἰανέϊρω 49,000, ἐν Βουένος Ἀῦρες 45,000, ἐν Τεχεράνῃ 36,000, ἐν Ἀθήναις 30,000, ἐν Βρυξέλλαις, Χάγη καὶ Λισαβῶνι 29,000, ἐν Βουκουρεστίῳ 25,000, ἐν Σαντιάγω (Χιλῆ) 20,000, ἐν Βελιγραδίῳ 11,000, ἐν Ταγκέρῃ 8,000.

14. — Κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος παρεχωρήθησαν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς 20,518 διπλώματα βιομηχανικῶν ἐφευρέσεων, ἐκ τῶν ὁποίων 1135 ἀνήκουσιν εἰς ξένους, ἤτοι 399 εἰς Ἀγγλοὺς, 228 εἰς Καναδίους, 219 εἰς Γερμανοὺς, 129 εἰς Γάλλους, 35 εἰς Ἑλβετοὺς, 32 εἰς Αὐστριακοὺς, 20 εἰς Ἰταλοὺς, 11 εἰς Βέλγους καὶ ἀνά 10 εἰς Δανοὺς, Σουηδοὺς καὶ Ρώσους.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁκτώβριος 1883.

Ὁμολογία	Ἔθνικόν Δάνειον	πρὸς 5 0/0	ἔρ.	8 Ὀκτωβρίου	15 Ὀκτωβρίου	22 Ὀκτωβρίου	28 Ὀκτωβρ.
	120,000,000	»	382	388	385	383	
	60,000,000	» 6 0/0	452	456	453	452	
	26,000,000	» 6 0/0	447	446	444	438	
	25,000,000	» 9 0/0	290	288	288	290	
	25,000,000	» 8 0/0	280	280	278	276	
	10,000,000	» 6 0/0	220	220	220	220	
	5,000,000	» 6 0/0	112	112	112	112	
	4,000,000	» 8 0/0	258	256	257	259	
Δαخليοδάμειον Ἐθνικῆς Τραπεζῆς	»	»	290	290	284	282,50	
Μετοχάι	»	»	4220	4225	4220	4235	
» Γενικῆς Πιστωτ. Τραπεζῆς	»	»	305	302	287,50	291,50	
» Τραπεζῆς Βιομηχ. Πιστεως	»	»	437	437,50	436	431	
» Σιδηροδρόμ. Ἀθηνων—Περατειας	»	»	509	505	470	490	
» Ἑλλ. Μεταλλουργειων Δαυριου	»	»	447	441	435	438,50	